

Publicerad 2014-10-09 19:57 av Mats Kitok-Lundmark

09.10.2014 Torsdag. Semesterminnen

Första hjälpen i sista stunden

Den sista natten vid den mörka heta San Agustin-stranden älskade jag min egen existens. Ja, jag gladde mig i oändlighet på strandhotellets balkong. Det brusade från den vilda väldiga Atlanten i vindens värmande påminnelse om syrsornas sånger. Där strandens sand slipades runda av vågornas desperata kamp att nå fram till kölarna på fiskarnas öppna båtar.

När jag vände mig om såg jag den misär droger ger. Där vid muren låg en man - ett utbränt skal - med sina sista andetag i den obarmhärtiga solens heta strålar. Jag böjde mig för faktumet att vatten väcker liv och vände dödskampen i den yttersta stunden till tacksamhet och förundran.

Gråt med mig Canarier. Ja, vänd era tankar till det möjliga i omöjligheten.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mats Kitok-Lundmark med Poeter.se id #9445 innehar upphovsrätten